

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

Jít po rovné cestě

*„Šla do Betléma rovná cesta,
zářila hvězda, všechno bylo prosté.“*

Jak silná je myšlenka ve verších Karla Tomana věnovaných měsíci prosinci. Smysl celého lidského bytí, vzdálený a přitom blízký, jen mu vyjít vstříc správným směrem.

Na mém adventním věnci, tradičně požehnaném v libáňském kostelíku, už plápolají tři svíce. Ještě poslední zbývá, aby uzavřela kruh, symbol jednoty a pospolitosti. Ještě jedna zbývá, aby jejich světlo v plné síle rozptýlilo tmu a temnotu. Ať jsme nebo nejsme věřící, všichni prožíváme v období adventu zvláštní napětí, pocity očekávání nepoznaného a přitom známého. Hřejivé teplo svící rozežhívá i naše duše, nacházíme odvahu být sami k sobě více otevřenější a upřímnější a nebát se v tom překotném celoročním tempu alespoň na chvíli zastavit a zamyslet se, jak jsme právě končící rok prožili, co přinesl i odnesl. Spoustu věcí jsme už zapomněli. V myslích zůstaly jen ty hodně radostné nebo hodně bolestné. Záleží na tom, z jakého úhlu pohledu na tu kterou událost pohlédneme. Zda je naše životní pouť cesta pouště, na které čas od času najdeme tišící a životadárnou oázu, nebo jdeme svěží zelenou cestou, na které čas od času musíme překonat tu větší tu menší překážku. Možná máme pocit, že je někdy kamenů na cestě víc než oáz v poušti. Zkusme na chvíli opustit dimenzi *ted' a tady*. Z pohledu celého dlouhého lidského života nebo celé lidské existence je naše cesta prostá překážek, směřuje-li za správnou hvězdou. Takovou, v jejíž záři není místo pro závist, nenávist a lež.

Jít za hvězdou po rovné cestě není někdy jednoduché, ale určitě velmi prosté.

Přeju Vám milí spoluobčané a čtenáři Pramínku vskutku klidné sváteční dny a v roce 2021 jasné světlo na všech vašich cestách.

Pavla Čížková

Uprostřed cesty

Fráňa Šrámek

Ne, nenatrháš s nebe hvězd.
A přece věř, že natrháš.
V boj marný, když se nevrháš,
tu za dnů vázneš v jilu cest
a večer, tiskna bradu v pěst,
svůj oheň čadit zříš a civíš v noc,
hluchého srdce nemá stráž.

Ať cesty nikam nevedou,
tys po nich šel a šel jsi rád,
těch cest se nesmíš, nesmíš ptát,
snad není cest, jen lidé jdou
a jedna z hvězd je vždycky tvou
a z té ti zazní odpověď,
až přestaneš se ptát...

Ze sbírky Básně

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

Řešili jsme na zasedání 14. prosince 2020

Jak už se stalo zvykem, poslední zasedání v roce bývá opravdu „výživné“. Letos byla jeho obsažnost umocněna tím, že se kvůli vyhlášenému nouzovému stavu neuskutečnilo zasedání 19. října. A tak jsme se při jeho přípravě, i realizaci jak se říká, zapotili.

Protipovodňová opatření kolem prameniště

Tak jak bylo uloženo v usnesení z minulého zasedání, proběhly v okolí čerpací stanice na Ličně protipovodňové terénní práce, které by měly zamezit zatopení prameniště pitné vody bleskovou povodní. Práce provedla firma Izotrada s.r.o. v celkové hodnotě Kč 60.989,-. Za budovou čerpací stanice vyrostla ochranná zídka ze ztraceného bednění, na kterou navazují žlabovky a svodnice, které by měly při přívalových deštích zabránit zatopení čerpací stanice a měly by odklonit proud vody směrem k požární nádrži. Teď už víme, co dešťová voda z tak velké plochy, jako je nad obcí, doveče. K tomu byly opraveny dvě kanálové vpusti, z toho jedna atypických rozměrů, takže nešlo použít prefabrikátu; kanálová mříž musela být svařena na míru. Zároveň byla na sklonku léta panem Jindrou Řezníčkem vyměněna krytina na střeše čerpací stanice a osazeny nové okapy. Na tato protipovodňová opatření jsme dostali finanční dar ve výši Kč 100.000,- přímo z rozpočtu hejtmána KHK.

Budování nového zdroje pitné vody na Brodku

V průběhu srpna a září jsme rovněž bedlivě monitorovali budování nového zdroje pitné vody a čerpacích zkoušek na tomto vrtu v lokalitě Brodek. Jak si jistě pamatujete, oslovili jsme obec Dětenice se žádostí na možnost posílení našeho vodovodu z jejich vodního zdroje na Brodku. Za tím účelem byla v dubnu uzavřena veřejnoprávní smlouva o poskytnutí dotace na investici, tedy o finanční participaci naší obce na hledání nového zdroje vody. Hydrogeologických prací se ujala firma Vodní zdroje Chrudim s.r.o., bohužel se kvůli koronavirové epidemii o několik měsíců opozdilo zahájení prací: nový vrt byl uskutečněn až v srpnu, čerpací zkoušky pak trvaly až do 17. září. Nyní máme k dispozici obsažnou zprávu, která konstatuje, že je v novém vrtu voda v dostatečném množství pro to, abychom se mohli v případě potřeby připojit. Na základě těchto výsledků zastupitelé obce Dětenice vyjádřili souhlas s budoucím připojením. Před námi je teď velmi dlouhé a složité období, kdy se bude hledat vhodné technické, územní, stavební, majetkové - právní a finančně únosné řešení. V tuto chvíli je ve zpracování základní studie budoucích možných řešení.

Tématem „voda“ pokračovaly i další body zasedání. Vodné pro rok 2021 zůstává beze změny, rovněž beze změny je pro následující rok i poplatek za svoz a likvidaci komunálního odpadu. Ceny svozu oproti loňsku podražily průměrně o 5-8 %, přesto se vejde do ročního poplatku Kč 350,-.

Směna pozemků v areálu bývalého ZD

Zastupitelé dále projednali záměr na směnu zemědělských pozemků obce za nemovitosti (pozemky a 2 stavby) ve vlastnictví soukromého vlastníka. Tato směna, tj. získání pozemků v areálu bývalého zemědělského družstva a jeho nejbližšího okolí má pro naši obec strategický význam, neboť přes ně vede záložní komunikace do naší obce (od Záhub) a také přístup k vodojemu. Část komunikací užívají jako přístupové obyvatelé bytovek.

Rozpočet obce 2021

A jako tradičně se na prosincovém zasedání schvaluje rozpočet obce na příští rok. Sestavovat rozpočet v podmínkách, kdy nemá schválený rozpočet ani celá republika, nota bene, kdy vůbec není jasné, co bude obsahovat tzv. daňový balíček, to je opravdu jen věštění z křišťálové koule. Ty nejpesimističtější varianty daňového balíčku mohou pro naši obci znamenat propad příjmů ze sdílených daní ve výši Kč 600.000,-. Sliby ministryně financí, že budou obcím tyto propady příjmů kompenzovány z 80%, nelze brát vážně. Papír snese všechno, kde ale fakticky na tyto kompenzace vzít peníze a nekrást z jiných rozpočtových kapitol, když je minimálně třetina ekonomicky činných subjektů z rozhodnutí vlády zakázáno vyvíjet aktivitu a finanční rezervy vláda žádné nemá? I malé dítě, které si skládá korunky od babiček do prasátka, aby pak mohlo koupit rodičům k Vánocům malý dárek nebo si připlatit za lepší model mobilu, hospodaří lépe než všechna naše ekonomická ministerstva. I přes plánovaný propad příjmů a očekávané investice do nového zdroje vody plánujeme pro příští rok vyrovnaný rozpočet, tj. na straně příjmů i výdajů částku Kč 3.220.000,-. V očekávaných výdajích na pitnou vodu v částce 1.033 mil. Kč jsou zahrnuty výdaje na 1. etapu projektové dokumentace nového přivaděče (0,6 mil. Kč), výměna 45 ks domovních vodoměrů (0,1 mil. Kč), počítá se se zvýšenými výdaji na péči o vzhled obce (0,4 mil. Kč), kterou budeme muset minimálně z poloviny řešit dodavatelským způsobem (budou odstraňovány náletové dřeviny na konci Lična, kolem garáže na Ličně a na Malé Straně, kde už začínají vzrůstající jasany zasahovat do elektrického vedení). Výdaje kolem 0,160 mil Kč si vyžádají inženýrské služby v souvislosti s pořízením již zmíněných pozemků a staveb v bývalém areálu ZD (znalecké posudky, statik, základní sanační činnosti). Budeme držet palce všem pracovitým živnostníkům a podnikajícím firmám, aby je už nepostihla pohroma podobná té letošní, aby mohli svobodně vykonávat svoje řemeslo a poskytovat služby a aby jim stát přestal házet pod nohy klacky v podobě složitých administrativních požadavků, podmínek a nepřehledných těžko splnitelných programů. Věřím, že pro naplnění cílů roku 2021 najdeme podporu a pomoc od vás všech, kterým na naší obci a spokojeném životě v tomto krásném koutě Jičínska opravdu záleží. Na závěr dovolu citát z náhrobku významného regionálního politika a hospodáře, soboteckého rodáka J. G. Maštálky:

„Milovat rodný kraj znamená sloužit mu.“

Ing. Pavlína Čížková, starostka

VĚČNÉ TÉMA PŘED 10 LETY CO SE DĚJE, KDYŽ NETEČE

Vysoká hra patriotů z roku 2011

Akční film z produkce Bačalkypictures

Scénář: mráz

Režie: Z. Kollátor

Účinkují v hlavních rolích:

Kachny, kuřata, Kollátor, Král, Nešněra, Rukavička

Kdo rád sledujete americké akční filmy, vězte, že nemusíte chodit do kina nebo sedět upoutaní u obrazovky. Akční momenty se dají zažít totiž i u nás na Bačalkách.

Určitě si všichni vybaví scénu z amerického filmu s Harrisonem Fordem Vysoká hra patriotů, kdy se na břehu moře vylodí početná skupina maskovaných gaunerů s rozsvícenými čelovkami a plíží se do domu hlavního hrdiny. Bačalkypictures scénu trochu inovovala, jako místo pro zásadní scénu velko filmu si vybrala vodojem u kravína, za to za velmi drsných klimatických podmínek, zkrátka kam se hrabou Amíci.

Scénář byl jednoduchý, úspěch filmu byl plně postaven na strhujícím výkonu účinkujících. Banální zápleтка. Slávek Zeler vymetal kamna, samo, že se umazal a chtěl se mýt. Ale ouha. Netekla mu voda. Po chvíli zjišťování bylo jasné, že vada není na jeho přijímači, že se asi „něco děje“. A dělo se. Na Ličně zamrzlo potrubí ve vodárně, zatím se neví, proč. Zhavíme linky, voláme zásahovou jednotku – p. Kollátora, je to dobrý, jede hned na místo činu. Za asistence S. Hodbodě rozdělávají potrubí a . . . prásk, z potrubí vyletí plno ledové tříště značně nasycené savem. Během chvíle jsem oba mokří jak myši. Nedbají chlórem prožraných montérek, napojují potrubí a . . . nic. Do vodojemu nejde ani kapka. Do hry vstupují další hrdinové dne – Tibor Král a Tom Rukavička. Společně s p. Hoškem a Fidrichem zjišťují, že ve vodojemu nefunguje odporový drát, který za normálních okolností prohřívá trubku s vodou. Nyní máme místo vody ve vodojemu několikametrový sloupec ledu. Co s tím, trubky jsou z plastu. Nedbaje mrazu, sněhu, začnou plynovými hořáky ohřívat vzduch kolem zamrzlého potrubí. Kuřata začínají svěšovat hlavičky, volají: vodu, vodu. To už se řítí vozem Škoda Octavia TDI Lukáš Nešněra s dalším plynovým hořákem. Situace je napínavější s každou minutou. Stmívá se a přitahuje. Chlapci nasazují čelovky. Za nesmírného úsilí, vypětí všech sil se stále pokoušejí rozehrát vodu ve vodojemu. Je 21.00 hodin, pan Hošek začíná vozit vodu kuřatům z domova ze studny. Pan Zeler je stále špinavý od sazí. V tubusu vodojemu jsou zalezli všichni ostatní. Led po kouskách povoluje, vždy ale další kus ucpe již rozehrátou část. Kolem vodojemu už pobíhá s čelovkou i elektrikář pan Urban ze Sedliště, reflektory a plynové hořáky „šajnují“ tmou, všichni se boříme

do sněhu. Konečně, zdá se, že urval největší kus ledu. Jedu do vodárny zkontrolovat, zda se pohnul vodoměr. Je 22.30 – sláva. Vodoměr se točí. Je 23.00. Sedíme v pivnici U Bači, pijeme grog. Jsme všichni trochu omámeni. Tibor se zul a suší si mokré ponožky. Přichází klasický americký „hepáč“: „Jste vážně dobří, kluci. Mám Vás ráda.“

Je 00.30. Slávek Zeler si od rána konečně smyl moudr ze svých upracovaných rukou. Kuřátka už zase žijí v jistotě, že dorostou jateční váhy. Bačalky vykročily do vánočního týdne.

* * *

Skutečně velký dík všem „hrdinům“ (i nejmenovaným), kteří ve svém volném čase dobrovolně mrzli, abychom my všichni prožili klidné Vánoce. Vážně vás mám ráda, kluci.

* * *

Zatrubnění rokle pod pivnicí v roce 2015.

* * *

Blesková povodeň 2020.

Kniha návštěv od roku 2011

Desetileté výročí je dobrá příležitost bilancovat, srovnávat a ohlédnout se po uplynulé době.

Během 10 let, se v malé obci jako jsou Bačalky, událo poměrně dost důležitých věcí. O nové silnici, opravách zastávek, vodovodu a dalších potřebných věcech se dozvíte v dalších článcích.

Některé z akcí, které chválili i mí známí mimo obec byly třeba Kloboukovka, Farmářské trhy, soutěž o nejlepší bramborák či palačinku.

Při těchto akcích k nám zavítali i významní a známí lidé, umělci. Za deset let jich bylo více jak dvě desítky. Jen pro připomenutí následuje výčet těchto návštěv, tak jak jsme o nich psali v Pramínku.

2011

Archeologická vycházka do Křižánku v dubnu s PhDr. Evou Ulrychovou z regionálního muzea Jičín
PhDr. Jan Šolc při sázení lípy 28.10.

2012

PhDr. Jan Šolc nás navštívil také při křtu této lípy a setkání rodáků 9.6.

2013

Ochotnické divadlo z Libáně BOZDĚCH s představením Dívčí válka

Country skupina MONOLIT

Při akci Pyžamový den známá moderátorka Jolana Voldánová

Taneční skupina SHAREEFA

Překrásné vystoupení ve hřbitovní kapli pěvkyně

Jany Ryklové za doprovodu Františka Lamače

Vystoupení rodinné hudební skupiny "Kůsovic kolledníci" ze Zelenecké Lhoty

2014

Moravský večer v pivnici s cimbálem - pěvkyně Jana Ryklová s houslistou Františkem Lamačem

Ochotnické divadlo BOZDĚCH s vystoupením Dalskabáty, hřišná ves aneb Zapomenutý čert

Beseda s Karolem Bílkem

Prosincové setkání seniorů

s hudbou pana Jiterského a Kůse

2015

Beseda o bylinkách s bylinkáři a ekofarmáři P. Vošvrdovou a J. Klimešem

Březenecké divadlo s vystoupením Kněžna Libuše

Bakováci s hudbou k tanci a poslechu

Houslisté manželé Koláční z Jičína s pěvkyní Veronikou Vildemanovou.

2016

Výstava obrazů místní malířky Jaroslavy Šolcové
Numeroložka Veronika Alžběta Řeháčková

2017

Při akci farmářských trhů jóga pro děti s Marcelou Martínkovou a bubnování s Petrem Šušorem

2018

Marcela Martínková - dětská jóga

Štěpánka Čížková - muzikoterapie

Hana Vignerová s módní přehlídkou z období od 20. do 70. let minulého století

2019

Jarní vycházka s panem Bohumilem Bradnou za orchiděmi Markvarticka

Slávek Zeler

Setkání rodáků a jmenování významných rodáků čestnými občany obce

Nemůžeme nevzpomenout na sobotu 9. června v roce 2012, kdy se uskutečnilo 2. setkání rodáků obcí Bačalky a Lično. Příprava na setkání trvala skoro půl roku a zúčastnilo se jí aktivně přes 20 lidí. V přípravě byl asi nejpracovitější Franta Pažout. Jenže těch dalších, kteří přijeli a věřili v dobrou zábavu, těch bylo mnohem víc. Musela se zajistit nejen dobrá muzika, příjemný program, slavnostní atmosféra, ale také dostatečný prostor pro umístění několika stovek lidí, kteří byli očekáváni. Nakonec jich přišlo přes 400 a s nimi naši hosté nejvzácnější – rodáci, kteří získali titul "čestný občan obce Bačalky". Byli to (v abecedním pořadí): **PhDr. Vladimíra Gebhartová, Břetislav Jan Flemr - in memoriam, Josef Kopecký - in memoriam, pplk. Josef Maršík.** Jejich medailonky přinesl Pramínek číslo 22, 23 a 26/2012, a ještě několikrát byly připomenuty jejich životní úspěchy i vzpomínky na rodné Bačalky. Hned na druhý den začaly docházet ohlasy písemně, i když ty osobní byly hned na místě.

Takto se vyjádřil např. čestný host – bývalý poradce prezidenta Havla pan PhDr. Jan Šolc s manželkou, který přijel mezi nás, aby pomohl pokřtít naši nově vysazenou lípu:

Naši milí, tak dneska to opravdu nemělo chybu. Pokud se něco blíží dokonalosti v živelnosti, tak právě dnes. Děkujeme za ty zážitky i za vaše přátelství. Obdivujeme vás, jak jste špacírovým krokem zvládli to vypětí. Jana a Honza Šolcovi

A jak to celé bylo? Nelča Preisová zahájila odpoledne básní paní Hazdrové, děti se přidaly svým malým, ale dobře secvičeným vystoupením pod taktovkou Jitky Rukavičkové, došlo na představení rodáků a jejich „korunovací“ čestnými občany, pokřtila se naše lípa a rozběhla se báječná zábava. Kdo má možnost, může si atmosféru tohoto odpoledne znovu připomenout na kanále YouToube:

http://youtu.be/HyWHwsKC_GQ http://youtu.be/_0Ka0cXcE_E

Alena Varhanová

*„Stůj, lipko posvátná, a kořeny
tvé ať prorůstají Matičkou ze-
mí...“*

Těmito slovy doprovázela paní
Hazdrová pramínek vody, jimž
křtila naši novou lípu při příleži-
tosti 2. Setkání s rodáky
9. června 2012.

„Lípu domova“ pokřtili všichni
čerstvě jmenovaní čestní občané
obce, při jmenování in memoriam
jejich příbuzní.

Paní PhDr. Vladimíra Gebhartová;
paní Stanislava Oščipovská, roz. Fle-
mrová neteř pana Břetislava Jana
Flemra;
paní Jiřina Hazdrová dcera pana řídí-
cího Josefa Kopeckého;
pplk. Josef Maršík.

Křtu se ujal i host věrný naší vesničce
PhDr. Jan Šolc, který lípě dal své
první požehnání již při její podzimní
výsadbě 28.10.2011 (foto níže).

A tato silueta? Ano, je to ona.
Lípa Domova v prosinci 2020.

V říjnu 2021 už bude 10 let svěd-
kem našeho počínání na prostran-
ství za pivnicí.

Zkrásněla. Věřím, že s ní i duše
lidí a naší vesnice. A že tomu tak
bude i nadále, pokorně respektu-
jíc, že stromy, věci i tělesné
schránky nás lidí přirozeně
přicházejí a odcházejí.

O tom, co všechno jsme zažili s dětmi na Bačalkách a Ličně

Když jsme děti zhruba před několika lety zapojili do kulturních a společenských akcí, netušili jsme, co vše s nimi zažijeme. Ač našich dětí ve vesnici nebylo nikdy moc, vždy se sešla parta, která naše řady posílila. A tak jsme začínali, co pamatuji, s divadlem a pohádkou „O kůzlátkách“ nebo „O Palečkovi“. Představení jsme s dětmi hráli pro ženy k svátku žen a matek. Radost i spokojenost byla velká a oboustranná, a tak nebyl problém chystat vystoupení na jakoukoliv další příležitost. Děti přednášely a zpívaly na besídkách pro důchodce při „vítání občánků“, o Vánocích a MDŽ. Vždy je diváci odměnili potleskem a nějakou tou dobrotou. Obec i Pramínek podpořily vždy jejich konání i finančně, za což patří dík hlavně dobrovolným přispěvatelům do Pramínku. Velkou účast jsme vždy zaznamenali na „čarodějnici“, kdy se většina dětí převlékla do kostýmů, čarovaly a soutěžily, co to šlo. Nikdy nezklamal ani Mikuláš s čertem a andělem. Tolik velkých slibů a slziček snad Bačalky do té doby nepamatovaly.

Nejde nevzpomenout na naše „dílničky“. Vytvořili jsme nespočet přáníček, kyticí, vánočních ozdob a malých dárečků pro nejstarší obyvatele obce. Děti se snažily, aby jejich výrobky dělaly radost. Možná by se ještě nějaký ten dáreček u někoho z nás našel. Velkým zážitkem byl závod na doma vyrobených vozidlech. Přípravy, které tomu všemu předcházely, nebyly zrovna jednoduché, ale sám závod stál za to. Některá vozidla

„frčela“ jako o opravdový závod, a tak v cíli padaly rekordy a někdo padal i během jízdy. To však nikomu nevadilo a odměny potěšily nejen malé či velké závodníky, ale i jejich příznivce, neboť jako každý zá-

vod či brigáda, vše se zakončovalo v místní pivnici U Bači. S dětmi jsme prošli vesnici jako lampionový průvod, na jehož konci byl vypuštěn lampion štěstí. Mimořádnou událostí byl společný průvod na 1. máje v roce 2012. Nepřehlédnutelné alegorické vozy, účastníci průvodu v maskách a převle-

cích (kosmonaut, traktorista, svazák, kolchoznice) a hlavně množství „čumilů“, to vše vytvořilo báječnou atmosféru i s těmi, ne vždy milými vzpomínkami, na „povinné první máje“ v minulých letech.

Radost i štěstí v dětských očích jsme mohli vidět při výletech na hrady, do okolí našeho kraje, na předvá-

noční trhy, při maškarním odpoledni nebo na začátku června při svátku dětí celého světa. Jako vždy nebyla nouze o nějaké to překvapení, ať už bylo plánované nebo náhodné.

Štěstí, radost a zdraví nám už nějaký čas, rok, co rok, přinášejí Tři králové na pochůzce po Bačalkách i Ličně, a to za jakéhokoliv počasí. Není divu, že je bolí a zebou nohy, vždyť naše vesnička je pěkně dlouhá a než obejdou všechna stavení, aby zaznamenali svou přítomnost, nachodí i pěkných pár kilometrů.

Děti, o nichž je řeč, nám rostou, mají trochu jiné zájmy a my můžeme zavzpomínat, jak nám spolu bylo dobře. Několik fotek je toho

dokladem. Neradi bychom na někoho zapomněli, ale pár „stálíc“ a malých nadaných hvězdiček, stojí za to, abychom je jmenovali: Amálka Rukavičková, Šimon a Dominika Královi, Honza Veselý, Nela Preisová, Kuba Pilař či Tonča Rukavičková, ti byli vždy ochotni zazpívat, zahrát nebo zarecitovat. Nebo prostě přijít a aktivně se zúčastnit veškerých hrátek, zábav, ale i brigád, které se zde organizovaly.

Renata Folprechtová

První čtyři symbolizují slunce, zemi, vodu a vzduch, další tři připomínají rozum, vůli a cit a poslední dva lásku a moudrost.

To, že se peče z kynutého – nabývajícího těsta, to připomíná nabývající, zlátnoucí slunce.

No, není to krásné připodobnění?

A co jsme se dověděli o vánočce na zámku Lemberk?

Vánočka je symbol Vánoc a její historie sahá do 16. století, připomíná Ježíška v povijanu. Nejprve mohli vánočku péct pouze pekaři, až později se dostala do domácností. Bylo to první pečivo, kde se nepoužíval při pečení cukroví med. Vánočka se plete ze šesti nebo devíti pramenů.

Krátce na to se sešlo pár zájemkyň, které se naučily plést vánočku ze šesti. Ta má velkou výhodu v tom, že všech 6 pramenů je svázáno tak, že žádný nemůže sklouznout, jak se občas stává s nejvyšší řadou při pletení z devíti.

Alena Varhanová

Bačalky se 10 let baví

Asi nejoblíbenější akce, na kterou rádi zavzpomínáme je Kloboukovka.

Tu první jsme si užili v roce 2011 s pěkně pestrým programem. Kromě soutěže originálních pokrývek hlavy a souběžným nohejbalovým turnajem, nás osvěžily děti hudebním vystoupením, pro které byly připraveny hry s odměnami a jízda na koních. Tato klobouková soutěž se konala každý rok, a přesto byly modely vždy velmi originální a propracované. Jelikož se podobné akce začaly konat i v nedalekém okolí, byla v roce 2015 pro zpestření vyhlášena Kabelkovka a bylo opět na co koukat a co ocenit. Soutěž pro kreativce a odvážné na rok 2016 měla název Bačalský filmový festival. O co byla nižší účast díky období dovolených, o to byly modely filmových postav propracovanější a skvostnější.

Od roku 2013 jsme si mohli více užívat kulturních akcí. Přijela k nám ochotnická divadla a my zase cestovali užít si letní vystoupení boleslavského divadla na Kosti. V roce 2015 začala éra oblíbeného letního kina na Bačalkách. Ženy si zorganizovaly promítání filmů, Dámský kávový spolek – krom debatění u káfička na různá témata, z něj vzešly dámské výlety, společné návštěvy divadel a krásné akce jako dámská pyžamová párty a profesionální retro módní přehlídka.

A duchu „chlapi sobě“ bylo i několik vepřových hodů – poctivých, od posledního „qi-qií“ až po tlačanky.

Máme i řadu společných zážitků, kdy jsme dospěli i děti autobusem putovali za poznáním i adventními trhy na Sychrov, Lemberk, do Kryštofova údolí, do Liberce a sklárny v Harrachově... Další výlety směřovaly do Mělníka a na Říp, do Ratibořic.

Speciální dětské výlety byly hodně o putování přírodou, i náročnou stopovanou si děti užily. A také jsme podnikli společně řadu pěších vycházek s odborníky a poznali náš kraj z pohledu archeologie, historie roubených staveb, židovské kultury – hřbitov

na Veselici, i z pohledu ochránců orchidejí.

A nyní ze sportovního soudku. Tour de Bačalky – ano i cyklistický výlet Křižánkem a okolními vískami byl a nikdo se zcela neztratil... No, a když se po letech čekání zrodila v naší vsi „B1“ – nový povrch silnice, kolem níž máme domečky, konečně došlo na realizaci akce, která nás všechny dlouho lákala. Jízda na čemkoli z horního vršku Bačalek až po Lično. V parném dni léta 2017 se konala Bačalská jízda na čemkoliv, co vypadalo pro posádku bezpečně. Byli i tací, kteří svůj stroj do cíle donesli v náručí, ovšem co se týče originality, byli jednoznačně nejlepší.

Nesmělé začátky kultury, kterou jsme si sami připravovali, začaly oslavou svátku Sv. Martina v roce 2010. Následovala řada vystoupení s dětmi při příležitosti „MDŽ“ a tradičním setkání seniorů v prosinci. Zde patří velký dík tvůrcům programů a maminkám, které aktivity s dětmi trénovaly. Velice náročné a zdařilé bylo divadelní představení Neposlušná kůzlátka.

A teď si Bačaláci a Ličeňáci zatleskejte a pochvalte se, za nádhernou přehlídku kreativity se zapojením vašich samohybů a s velkou účastí, kterou jste vytvořili 1. května 2012 – retro oslavu 1. máje.

Bačalské selské trhy máme všichni v živé paměti, neboť ty jediné se konají každoročně a byly i v tomto roce 2020, a konají se od roku 2011. Velké dík patří všem, kteří vytváří báječnou atmosféru tohoto našeho setkání. Prodejci i návštěvníkům.

Rokem 2010 začala tradice společného setkávání v odpoledních hodinách o Štědrém dnu v pivnici U Bači. Začínali jsme před pivnicí u vánočního stromu, kde našimi společnými hlasy zazněly první sloky vánočních koled, a rozsvítili jsme prskavky nebo připálili své lampičky od dovezeného Betlémského světla. A končili sousedským posezením u něčeho dobrého, než jsme šli připravovat štědrovečerní večeře. Přijde mi to jako dávno a současný covidový zákaz zpěvu jako z pohádky... však víte z jaké. Přestože se nemůžeme potkat z blízka, víme, že tu jeden pro druhého jsme, když je potřeba, a to je důležité.

Není zde zmíněno vše, co jsme spolu za 10 let prožili a stvořili a jistě též uznáte, že toto vše připravit chce už velký kulturní, společenský a organizační um. Redakční tým Pramínku a jeho spřátelené duše věnovaly přípravám těchto akcí hodně svého volného času, nikdo z nich jistě nelituje. Jen bych ráda na závěr věnovala poděkování ženě, která s přípravami strávila nejvíce času, inspirovala a roz-

hýbala realizaci akcí. Je takovou kulturní duší širokého okolí, nejen Bačalek, a zároveň v posledních volebních obdobích i naší starostkou:

Pavlinko, děkuji, skvělá práce!

Pamatujete? Začali jsme více spolu pobývat a konat skrze brigády a úklid skládek. Pak jsme si vytvořili spoustu krásných akcí a zážitků. Ano, byly i neshody a konflikty, ještě nějaký čas budou, to už k lidskému životu patří. Ovšem vesnice zkrásněla, máme tu klidné místo k životu v blízkosti krás přírody. Jak se nám tu bude žít dál, máme ve velké míře ve vlastních rukách. Myslím si, že toto si uvědomit je důležité. A kdybych to vše pomyslně převázala dárkovou stuhou, toto uvědomění je pro nás krásným vánočním dárkem. Chraňme si to hezké a udělejme něco s tím, co už nevyhovuje.

Milí čtenáři, přeji nám všem krásné vánoční svátky a v novém roce 2021 více a více toho dobrého pro život.

Jitka Rukavičková

10let s Pramínkem u Zelerů

My jsme se na Bačalky přistěhovali z Bradlece u Kosmonos před 11 lety. Jsme tu s Pramínkem vlastně od samého jeho začátku. Rád jsem se zapojil do tvorby obecního periodika. Nikdy jsem nic podobného nedělal, ale měl jsem radost, že se můžu zapojit do obecního života a poznat lépe sousedy.

Naštěstí jsou v redakci vzdělané kolegyně. Ty mají na starost mou gramatiku a můžu se tedy občas pustit do napsání nějaké taškařice. Nyní když se ohlédnu zpět a pročítám stará čísla Pramínku, je neuvěřitelné, co se za těch 10 let nejen v obci změnilo.

Pravda, celé to desetiletí jsem opravoval a restauroval dost zanedbaný dům. Nejen dům ale i zahrada potřebovala rekultivaci, porazit stromy, které již nerodily, zbourat staré zemědělské budovy. Na jejich místě postavit nové. Během 11let se naše rodina rozrostla o tři pravnoučata. Život přinesl i těžší období v podobě ztrát a nemocí, ale to vše k životu patří.

Přestěhování byla pro nás změna k lepšímu. Hlavně co se týká klidu na důchodový odpočinek a myslíme si, že také v lepším a čistším životním prostředí.

Slávek Zeler

10let s Pramínkem

„Pojď do hospody“, lákal mne můj muž, „je tam setkání“. Nevím, kdo ho tenkrát naočkoval mne vytáhnout z mé „domácí bubliny“. Tímto dotyčným či dotyčné děkuji, byly to osvěžující roky nových zkušeností, kontaktů s lidmi a zakořenění na Bačalkách.

Trochu nejistá jsem kývla na spolupráci na projektu vytvořit místní zpravodaj, s tím, že přispěji na téma bylinek a léčení. První vedoucí naší redakční rady byla Jaroslava Kabrnová. Redakční rada měla tyto členy a přispěvatele: Pavlína Kaprasová, Šárka Jindrová, Lenka Kořínková, Alena Varhanová, Jindřich Varhan. A také Slávek Zeler, který tehdy u kamaráda dojednal za pytel brambor zformátování našich článků do novinové podoby. První číslo Pramínku jsem tiskla doma na malé tiskárně. S přestávkami, neb se mi silně přehřívala, nebyla stavěná na tisk tolika stránek v krátkém čase. Nicméně povedlo se, jen u posledních výtisků byla písmenka světlá, občas nečitelná, jak docházel i toner. První roznáška byla intuitivní. Domečku, žije tu někdo trvale nebo alespoň chalupáři? Když už jsem se vracela domů, něco mne zastavilo u domu stojícího dále od silnice v zahradě dole na Bačalkách. Mám poslední výtisk, ale zoufalé kvality. Propiskou jsem nahoru na titulní stránku napsala omluvu za kvalitu a vhodila poslední dostupný výtisk do schránky. Teprve později jsem zjistila, že byl určen pro dceru pana řidičího Kopeckého, který dal impuls k postavení obecní školy na Bačalkách, paní Jiřinu Hazdrovou. Tedy té ženě, která se vždy zajímala o společenský život v obci a tolik toho o lidech a naší vsi věděla.

Paní Hazdrová hned do druhého čísla Pramínku přispěla článkem nazvaným Milá vzpomínka, kde vzpomínala na sraz rodáků v roce 2006 a už měla

připravenou básničku pro další budoucí sraz. Básničku nyní připomínám, protože mi přijde zcela nadčasová a ladí s naším výročním vzpomínáním. Je v ní pravdivá přirozená vlna života - miluji něco, a tak mám strach, že to zmizí, a zároveň krása toho mne naplňuje láskou a cítím vděčnost...

Báseň pro sraz rodáků

Jiřina Hazdrová

Báčalky, Báčalky,
Vesničko maličká,
Snad se nám neztratíš,
Jak v moři kapička.

Stále Tě v duchu mám,
Na žití vzpomínám,
Na léta mladosti,
Smutku i radosti.

Jak si se změnila,
Jak bys tu nebyla,
Jenom pár vzpomínek,
A v srdci plamínek.

Ten nikdy nezhasne,
Bylo to úžasné.
Co jsi vše zažila,
Vesničko má milá.

„Bačalky a Lično se nám táhnou v délce 2,5km a ještě do kopce. Ne každý z nás má tolik volného času, či tak pevné zdraví, abychom častými procházkami na úřední desce obecního úřadu či povídáním s přáteli zjišťovali, co je u nás v obci nového a co se chystá.“

Tolik citace z titulní strany 1. čísla Pramínku v roce 2010. To vše je stále pravda, jen ji v současnosti doplňují další komunikační a informační možnosti. Řada z nás již běžně používá dotykové telefony (a děti velice bravurně). Nepotřebujeme tím pádem počítač, a můžeme se díky těmto telefonům připojit na internet, a tedy i na webové stránky obce. Kdo požádal na obecním úřadě o zaslání SMS zpráv, když se něco aktuálně děje, může mít čerstvou informaci z obce i na svém běžném tlačítkovém telefonu. A navíc máme možnost nechat si zasílat aktuality na emailovou adresu. Informace z obecního úřadu dnes už máme tedy rychle a aktuálně.

„Cílem zpravodaje je informovat spoluobčany o důležitých událostech. O životě v obci i o událostech, které s životem v obci přímo či nepřímo souvisí.“

Tolik další citace z titulní strany 1. čísla Pramínku. Toto se nám podařilo a daří naplňovat. Dnešní Pramínek vnímám jako takové rodinné album fotek

a zážitků z Bačalek a Lična. Trochu nám nyní pokulhává četnost výtisků za rok, což je poplatné současné „covidové“ době. Ta mnohým z nás přináší mnoho změn, kromě nemožnosti hromadných společenských akcí, někteří z nás řeší jak se postarat o své starší blízké, jak vyjít s nižšími příjmy, či postarat se o nové zaměstnání. Věřím, že toto období určitého tlaku a nejistot podobné válečným časům, probudí v nás to lepší, náš život se obrodí a brzy se budeme moci více osobně setkávat. Budeme si jistě více vážit blízkého setkání, vzájemné podpory i obyčejného, ale tolik potřebného lidského doteku a obejmutí.

Obroda by prospěla též Pramínku, tak pokud máte alespoň maličkou chuť se k redakční radě připojit, jste vítáni. Člověk má zkoušet nové věci. Když jsem kývla na spolupráci na Pramínku, netušila jsem, že jednoho dne nebudu psát jen o bylinkách, ale rovnou jej celý sestavovat. Netušila jsem, co je Facebook, WhatsApp a Skype, jak se upravují větší texty, vkládají fotky... Hodně jsem se za těch 10 let naučila, děkuji za to. A ráda bych to i někomu předala...

Jitka Rukavičková

Toto je foto z on-line setkání redakční rady při přípravě tohoto čísla ze Skypu.

Jsem ráda, že do tohoto čísla se k nám po dlouhé době přidala i naše první šéfredaktorka Jaruška Kabrnová:

Mimozemšťani – oni, nebo i ty a já ?

Vážení kamarádi, přátelé a spoluobčané. Večer 13. 12. mi přišla zpráva od Slávka, a tak se musím s vámi o ni podělit.

on: Ahoj Jarčo. Víš, že Pramínek má 10 let?

já: je, to to letí

on: nechceš něco napsat??

já: a máš nějaký nápad, téma??

on: třeba o mimozemšťanech

No, ale já se o politiku nezajímám. Co mám psát...

já: něco sesmolíkuj, ale až zítra, jsem ještě v práci

Po modernu posílám Slávce symbol „palec nahoru“ a v hlavě mi začíná šrotovat, o čem vlastně budu psát. Vyšťavená z práce frčím potmělou krajinou, kde každou chvíli zvěř divoká olizuje asfalt ze silnice, a hlídám, abych včas zastavila. A tu mi cinklo. Jo tak mimozemšťany chce Slávek. Nu dobrá.

Nedávno na mě vykoul mezi jinými obludnostmi článek z Nasa o úniku tajných informací o mimozemské civilizaci. Dělají s tím Američané takový cirkus, ale to přece není vůbec nic tajného. Ano, jsou mezi námi. Velice často se s takovými návštěvníky setkáváme.

U nás v obchodě poslední dobou dost často. Berou na sebe lidskou podobu. Chodí dvě až tři hodiny kolem dokola a když se poté přiblíží, cítíte, jak vám skenují myšlenky. Někdy to vypadá na větší výsadek hraničící s invazí. Netýká se to pouze obchodů. Potkáte je i na ulici. Mají velice dobrou navigaci. Koukají do "founů", z uší jim trčí kabele a vůbec nemusí koukat na cestu. Přátelé, dostali se i do nejvyšších pater naší politické scény a koukám, že tam poslední dobou dělají pěkné "brajgele". To pak ani jeden neví co je ano a co ne.

Musíme doufat, že tato invaze brzo skončí, že v našich duších zavládne opět klid a mír. Že naše děti budou opět běhat venku, chodit do škol a vzdělávat se.

Přeji nám všem krásné a radostné prožití vánočních svátků, zdraví, štěstí a pohodu.

Jája Kabrnová

Milá redakce Pramínku, chtěla bych Vám touto cestou poblahopřát ku příležitosti 10 výročí vzniku prvního čísla bačalského časopisu Pramínek.

Vím, že jsem před (jak říkám s nadsázkou) deseti lety a deseti kilogramy stála po Vašem boku, nicméně mě pracovní povinnosti donutili redakci opustit. Nechci, aby to vyznělo jako klišé, ale dělám práci buď na 100 % nebo nic, a tak obdivuji Vaši práci a snahu přinášet do našich domovů nové informace a zajímavosti.

Za dlouhých 10let se událo mnoho dobrého i zlého. Já se za minulostí moc neohlížím. Řeči typu coby-kdyby nemám ráda. Jsem šťastná babička osmi vnoučat. Ve volném čase, a toho moc není, se věnuji rodině a cestování.

A proto, že jsme v čase vánočním Vám a všem spoluobčanům přeji šťastné a veselé svátky. Úspěšný rok 2021 a mnoho spokojených čtenářů, spousty nových nápadů a hlavně zdraví.

J. K.

Žádná sněhová vločka není stejná jako ostatní, a tady je vysvětlení:

Každá vločka se vytváří kolem jedinečné mikroskopické částičky prachu, která se vznáší v atmosféře.

Vzniká v jiné nadmořské výšce, v trochu odlišné teplotě a za jiného stupně vlhkosti.

Taková sněhová vločka pak stoupá a klesá, vítr ji žene sem a tam, tisíckrát zavíří ve vzduchu, a při tom všem na sebe nabírá vodu nebo ji naopak ztrácí v miliardách možných kombinací.

Může to probíhat celé týdny, než je vločka dostatečně těžká na to, aby se připojila ke stovkám milionů dalších a společně s nimi se snesla z nebe, aby zahalila krajinu bílým příkrovem.

Ohromná kombinace mnoha faktorů způsobuje, že každá vločka je jedinečná.

A ještě závratnější kombinace prvků utváří jedinečnou a dokonalou bytost, jakou jsi Ty.

Žádná vločka není dokonalejší nebo méně dokonalá než ostatní. A totéž platí o lidech.

Dnes děkuji za to, co Tě činí jedinečným, takovým jaký jsi.

Z knihy Dopisy od Boha do Willa Bowena nakladatelství Synergie.

Toto číslo vychází 17. 12. 2020. Příští vydání Pramínku plánujeme na 26. 2. 2021.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: SŠEP SP Mladá Boleslav.

Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obraťte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz.

Na tisk Pramínku přispěli: p. Rokos 200Kč, p. M. Nová 200Kč, p. M. Nešněrová, Bednářovi 300Kč, Müllerovi 300Kč, Nezbedovi 100Kč, p. Lichtenberková 100Kč, p. Nová 200Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.